

בש"פ 6185/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

**בש"פ 6185/19
בש"פ 6221/19**

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר בבש"פ 6185/19 המשיב פלוני
בבש"פ 6221/19

נגד

המשיבה בבש"פ 6185/19
המבקשת בבש"פ 6221/19

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בנצחת
בתיק מ"ת 19-01-24322 מיום 12.9.2019 שניתה
על ידי כב' השופט ערפאת טאהא ובקשה שלישית
להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באלוול התשע"ט (25.09.19)

עו"ד אביגדור פלדמן 6185/19
עו"ד אושירה פטל-רוזנברג :6221/19
בשם העורר בבש"פ 6185/19
בשם המשיב בבש"פ 6185/19
המבקשת בבש"פ 6221/19

ההחלטה

עמוד 1

1. לפני ערד על החלטתו של בית המשפט לנוער בבית המשפט המחויז בנצרת (השופט ע' טאהא) במ"ת 19.12.2019 מיום 24.3.2022-01.1.2019 בגדירה נדחתה בקשה העורר בבש"פ 6185/19 (להלן: העורר) לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

יחד עם העורר נדונה בקשה שלישית מטעם המבוקשת בבש"פ 6221/19 (להלן: המשיבה) להארמת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם) ולפי סעיף 10יג לחוק הנוער (שפיטה, עונשה ודרבי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), וזאת למשך 45 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24276-01-19 בבית המשפט המחויז בנצרת, לפי המוקדם.

רקע עובדתי והליכים קודמים

2. ביום 10.1.2009 הוגש נגד העורר ובן דודו מוחמד כתוב אישום המיחס להם עבירות של רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), כנוסחו באותה עת, יחד עם סעיף 29 לחוק זה; גנבה, לפי סעיפים 383 ו-29 לחוק העונשין; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

3. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 23.11.2018 רצחו מוחמד והעורר - שהיה אותה עת קטין בן 17 שנים ו-8 חודשים - את יארה איוב ז"ל, קטינה ילידת 2002, שהתגוררה עמו באותו כפר. השניים עשו כן לאחר שימוש מסpter חדשניים קודם לכן, נתן מוחמד בלית ברירה כסף למנוחה בסכומים של מאות שקלים בכל פעם, עד שמאס בכר והחליט להמיתה.

על פי הנקتب בכתב האישום, ביום 23.11.2018 פנה מוחמד אל העורר ובקש ממנו להגיא למאפייה שבניהולו, בה עבד העורר, כדי לעשות מעשה "שאף אחד לא ידע עליו". בהמשך פיתה מוחמד את המנוחה להיכנס למאפייה, ומשעשתה כן, שיספו השניים את גרונה, גרמו לפצעי דקירה וחתוכים במקומות נוספים בגופה באופן שהbia למותה, והשליכו את גופתה לפח זבל הסמור למאפייה. כמו כן גנבו השניים סך של 1,000 ש"ח שהיא ברשותה של המנוחה. לאחר מכן ניקו השניים את שלוליות הדם שנוטרו במקום. גופתה של המנוחה התגלתה שלושה ימים לאחר מכן, במהלך חיפוש שערכה המשטרה במקום.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגש בקשה למעצרם של השניים עד תום הליכים המשפטיים נגדם. בבקשתו, שנוסחה בתמציאות רבה, נכתב כי:

"בידי המבוקשת [המשיבה - י' א'] ראיות לכואורה להוכחת אשמתם הלאכואית של המשיבים [העורר ומוחמד - י' א'], הכוללות, בין היתר, ראיות חפניות, פלטי תקשורת, מצאי דן"א, עדויות תומכות של עדים, הודהה של המשיב 1 [מוחמד - י' א'] בפני מדובב בביצוע הרצת וועוד".

בבקשה נטען עוד, כי נגד השניים קמה עילית מעוצר בגין מסוכנות ובгин שיבוש מהלכי משפט.

5. בדion שהתקיים בפני בית המשפט קמא (השופט ע' טאהא) באותו יום (10.1.2019), הצהירו סניגוריהם דאז של העורר ומוחמד כי "לצורך השלב זהה יש ניצוץ ראייתי", וביקשו את דחית הדיוון לצורך לימוד חומר החוקירה. בית המשפט נעתר לבקשתה והורה על מעצרם של השניים עד להחלטה אחרת. כן הורה על הגשת תסקير מעוצר בעניינו של העורר.

6. בתסקיר המעוצר מיום 31.1.2019 המלץ על עriticת בדיקה פסיכולוגית לעורר, לנוכח "פער בולט בין התיאורים על תפקידו החיובי והנורומטי" לבין העבירה החמורה המיוחסת לו, לגביה בלט אצלו "ניתוק רגשי חד" ו"אפקט רגשי שטוח ובלתי מותאם", כלשון התסקיר.

תסקיר מעוצר משלים הוגש לבית המשפט ביום 24.2.2019, לאחר שבוצעה לעורר הערכה פסיכולוגית, בה נמצא כי תפקידו הkonigenitiyi תקין, אך העורר מצוי במצב חרדי ועשה שימוש מסיבי במנגנוני הגנה.

במסגרת התסקיר המשלים, לא בא שירות המבחן במלצת לשחרור העורר לחלוות מעוצר, בשל גורמי הסיכון שנמנו, בהם:

"נסיבות העבירה המיוחסות לו, חומרתה ותוצאותיה הקטלניות והטרagiות, האפקט הרגשי השטוח והבלתי מותאם שהתגללה בשיחות עמו, ובמיוחד בעת הדיבור על העבירה, הפער העצום בין הדיווחים על תפקידו החיובי טרם מעצרו לבין החשד למעורבותו בעבירה כה חמורה".

7. סניגורודاز של העורר הגיש בקשה נסപת לדחיתה דין, במסגרת שב והצהיר כי "מסכים לקיומו של ניצוץ ראייתי כנדרש בפסקה".

בדion שהתקיים בסוף דבר לפני בית המשפט קמא הסכים סניגורו דאז של העורר כי קיימות ראיות לכואורה וUILIT מעוצר, ולنוכח היעדר המלצה בתסקיר המעוצר לשחרורו של העורר לחלוות מעוצר, הסכים לבקשתה לערעור עד תום ההליכים תוך שציין כי הוא שומר לעצמו את הזכות להגיש בעתיד בקשה לעיון חוזר ככל שהיא שינוי נסיבות שיצדק זאת.

על יסוד הסכמה זו הורה בית המשפט קמא (השופט ד' צרפת) ביום 5.3.2019 על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המתנהלים נגדו.

8. בשלב מאוחר יותר החליף העורר את יציגו. בא-כוחו הנוכחי, עו"ד פולדמן, הגיע לבית המשפט קמא בבקשת

שគותרהה "בקשה לשחרור מיידי ממעצר בלתי חוקי", בה נטען כי המשיבה הציגה לבית המשפט "מצג שקרי" במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, שכן כל הריאות הנזכרות בבקשתה לא קשורות את העורר עצמו למעשה הרצח.

בהחלטה מיום 24.6.2019 דחה בית המשפט קמא (השופט ע' טאהא) את הבקשה, תוך שקבע כי:

"גם אם הריאות החפזיות וממצאי הדן"א נוגעים אך ורק לנשם الآخر, אין משמעות הדבר שריאות אלה אין יכולות לחזק את הריאות נגד המבקש [העורר - י' א'] ולהוכיח את מעורבותו במעשה הרצח".

בית המשפט דחה עוד את הטענה, לפיה מוטל היה עליו לבחון בעצמו את קיומן של ראיות לכואורה בעניינו של העורר ולא להתבסס אך ורק על הצהרת הסניגור דاز, וקבע כי בהיעדר נסיבות חריגות, בשלב זה "אין מקום לשוב ולבוחן את שאלת קיומן של ראיות לכואורה מחדש".

9. העורר הגיע עיר על החלטה זו. בהחלטה מיום 30.6.2019 הורה בית משפט זה (השופט ד' ברק-ארז) על מהיקת העורר, בהסכמה הצדדים, תוך שהוסכם כי המשיבה לא תתנגד להגשת בקשה לעיון חוזר לאחר שיתקימו מספר דינמי הוכחות (בש"פ 4342 פלוני נ' מדינת ישראל (30.6.2019)).

10. בהתאם, לאחר ישיבת ההוכחות החמישית בתיק העיקרי הגיע העורר לבית המשפט קמא בבקשתה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, וזה נדונה על ידי בית המשפט ביום 18.7.2019. בגדיר הבקשה נטען, כי "הריאות לכואורה נגד המבקש [העורר - י' א'] דלות משקל" וכי התסיקור שהוגש בעניינו חיובי, ובנסיבות אלו מוצדק להורות על שחרורו לחולפת מעצר.

בהחלטה מיום 23.7.2019 דחה בית המשפט קמא את הבקשה, בקבועו כי:

"марג הריאות שהובא לעיל טוענן בחובו פוטנציאלי הרשעה גבוהה מאוד הן נגד מוחמד והן נגד המבקש [העורר - י' א']. לא מצאתי במאגר ראייתי זה חולשה כנ舛ן על ידי snsיגור, אשר מצדיקה שחרורו של המבקש לחולפת מעצר. ... מדובר במעשה רצח אכזרי ביותר וחומרתו מלמדת, כי אין כל חלופת מעצר שתסתכן בעניינו של המבקש, גם אם מדובר בקטין".

11. בא-כוח העורר הגיע עיר על החלטה זו, בגדירו נטען כי בית המשפט קמא לא ייחס משקל הולם לתחולתם של הכללים המציגים את האפשרות לעצור את העורר עד תום ההליכים, על פי סעיף 10 לחוק הנונער וההלכה הפטוקה, וזאת בשל היותו קטין בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו.

בהחלטה מיום 5.8.2019 קיבל בית משפט זה (השופט ג' קרא) את העורר, במובן זה שהוראה על עירכת

تفسיר מעוצר נספּ בעניינו של העורר, אשר יבחן "אפשרויות שונות לאין את המסוכנות הנשקפת מהעורר שלא על דרך של מעוצר מאחורי סוגר ובריח". הובחר כי אין בכך כדי להביע עמדה בדבר אפשרות שחרורו של העורר לחילופת מעוצר (בש"פ 5056/19 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2019)).

12. במסגרתتفسיר המעוצר המשפטים מיום 26.8.2019 אשר הוגש לבית המשפט קמא, נבחנה אפשרות מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בבית דודתו. שירות המבחן התרשם אمنם מה坦אמת המפקחים המוצעים לפקיד, אך לצד זאת ציון כי קשה להעריך אם יש בחילופה המוצעת כדי לאין את מסוכנותו של העורר, "זאת בשל חומרת העבירות ותוצאותיה הטרגיות, והפער הבולט בין התיאורים על תפקודו החיוויי והנורמטיבי [של העורר - י' א'] טרם מעצרו בכל תחומי חייו, ובין העבירה החמורה ביותר המייחסת לו".

13. בדין שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 9.9.2019 נחקרו המפקחים המוצעים, ולאחר מכן נחקר גם קצין המבחן שערך את התסוקיר. קצין המבחן נשאל על "משמעות המשפט על הפער בין הדיווחים על תפקודו החיוויי [של העורר - י' א'] טרם מעצרו לבין החשד למעורבותה בעיראה כה חמורה", והבהיר כי פער זה מלמד על כך ש"רב הנסתור על הכל", בהתנגדותו של העורר, באופן המעורר חשד כי העורר הינו "אדם בלתי צפוי", שאין סימנים מקדים היכולים להעיד על כוונתו לבצע עבירה.

14. בהחלטתו מיום 12.9.2019 דחה בית המשפט קמא בשנית את בקשה העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו. נקבע, כי על אף העובדה של העורר קטן בעת ביצוע העבירות המייחסות לו, ועל אף הדיווחים החיוויים על התנהלותו בעבר למעצרו ובתקופת מעצרו, אין מקום לשחררו לחילופת מעצר או למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, בשל חומרת העבירה והאכזריות בה בוצע מעשה הרצח; בשל מאפייני אישיותו כפי שפורטו בתסוקירים; ושל סימני השאלה שהעליה שירות המבחן באשר להיתכנות לשלול לחילופת המסוכנות הנשקפת ממנו.

15. מכאן העורר שבפני.

טענות הצדדים בערר

16. במסגרת העורר טען בא-כח העורר שתי טענות מרכזיות: האחת- כי שגה בית המשפט קמא כאשר קיבל את המלצתו של שירות המבחן ולא הורה על שחרורו של העורר לחילופת מעצר, חרף היותו קטן; והשנייה- כי חולשת הראות הקיימות נגד העורר מצדיקה גם היא את שחרורו לחילופת מעצר או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

בקשר אחרון זה נטען כי הראות היחידות נגד העורר אשר על פי הנטען קשורות אותו למעשה הרצח הן נסיבותיות, אך אין כל ראיות פורנזיות המלמדות על שותפות במעשה הרצח, בניגוד לריאות הרבות הקיימות נגד שותפו לכטב האישום.

בדיון שנערך לפני הדגש בא-כוח העורר, כי הוא אינו חולק על כך שהראיות אכן קשורות לכואורה את העורר לזרת הרצח, אך טען כי ראיות אלה אין מבססות בהכרח את מעורבותו הפעילה של העורר במעשה הרצח, אלא הן יכולות ללמד על סיווג לרצח או על ביצוע עבירה אחרת, הפחותה בחומרתה מעבירת הרצח. מילא אין די, לשיטתו של בא-כוח העורר, בתשתיית הראיתית הלאכoriaית כדי להצדיק את מעצרו של העורר מאחריו סORG וברית.

17. באת-כוח המשיבה טענה, מנגד, כי אין להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא שלא לשנות מתנאי המעצר, תוך שהdagishah כי עובדת היותו של העורר קטין בעת ביצוע העבירה אינה שוללת מניה וביה את מעצרו עד תום ההליכים, בפרט כאשר אין בנמצא חלופת מעצר אשר בכוחה לאין את מסוכנותו.

בהקשר זה הוזגהה התרשםו של שירות המבחן ממאפייני אישיותו של העורר והמסוכנות הרבה הנש��פת ממנו, כעולה מחומרת העבירה המיוחסת לו ומנסיבותיו האכזריות של מעשה הרצח, כמתואר בכתב האישום.

דין והכרעה

18. לאחר שיעינתי בעורר, בבקשתו ובנספחיהם, ושמעתי את טענות הצדדים בдиון, באתי לכלל מסקנה כי דין העורר על ההחלטה בית המשפט קמא להידחות, בעוד שדין הבקשה להארכת מעצר להתקבל.

19. טענתו הראשונה של בא-כוח העורר היא כי הראיות לכואורה הקיימות נגד העורר הן דלות, ואין מלמדות על מעורבותו במעשה הרצח, להבדיל מהראיות הלאכזריות הקיימות נגד מוחמד.

טרם אדון בטענה זו, מצאתי לנכון להעיר שתי הערות מוקדמות.

20. הערה ראשונה נוגעת לעניין קביעתו של בית המשפט קמא לפיה לאחר שסניגוריו של הנאשם נתן את הסכמתו לעניין קיומן של ראיות לכואורה בשלב מוקדם של הדיון בהליך המעצר, לא ניתן לשוב ולבחון סוגיה זו מחדש בהמשך ההליך.

בקביעה זו הסתמן בית המשפט על פסיקתו של בית משפט זה, לפיה משנתן נאם את הסכמתו לקיומן של ראיות לכואורה, אין לאפשר לו לפתח את הדיון בסוגיה זו מחדש עם החלטת "צוגו, מבלי" שנתחדש דבר בחומר הראיות, אלא בהתאם לנסיבות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 9049/17 אבו סיאם נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (27.11.2017); בש"פ 2196/15 רבי נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (6.4.2015)).

כשלעצמו אני סבור, כי דברים אלו נכונים במקרים בהם שאלת קיומן של ראיות לכואורה נדונה ונבחנה לגופה על ידי בית המשפט. במצב דברים זהה, אין בהחלהת "צוגו של הנאשם לבודה כדי להצדיק דין חדש בסוגיה זו".

להבדיל מכך, במקרים בו הסכימ סניגורו של הנאשם של ראיות לכואורה בשלב הבדיקה למעצר עד תום ההליכים, ובית המשפט הורה על מעצרו של הנאשם בהתקבש על הסכמה זו, מבלתי שאלת התשתיות הראיהית הלאורית תבחן לגופה, דעתך היא כי ניתן לדון בשאלת זו מחדש בשלב מתקדם יותר של היליך המעצר. זאת, על מנת לשמר על זכויותיו המהוותיות של הנאשם בניהול ההליך, ולמנוע פגעה בזכותו החוקתית לחירות בטרם הוכרע דין, אשר מطبع הדברים נשלת עם החלטת המעצר.

21. הנシין מלמד, כי לעיתים ניתנת הסכמת סניגור לקיומן של ראיות לכואורה בשלב ראשון עם הגשת הבדיקה למעצר עד תום ההליכים, לאו דווקא לאחר בחינה יסודית ועמיקה של ראיות אלו, המביאה למסקנה חד משמעות בדבר קיומה של תשתיות ראייה לכואורת. במקרים רבים הסכמה זו ניתנת מטעמים טקטיים שונים – אם כדי לא לחוש את בית המשפט בשלב זה למלא חומר הראיות, אם כדי למקד את הדיון בשאלת היתכנותה של חלופת מעצר ואם בשל היקף רב של חומר הראיות.

דבר ידוע ומוכר הוא כי עורכי דין הרוגלים להיליך בנטיבי המשפט הפלילי ורבים להופיע בבתי המשפט בהליכים אלה מצהירים לא אחת כי אין בהסכם זו כדי למנוע מלשוב ולבקש מבית המשפט לבחון את קיומן של הראיות הלאוריות לגוףן.

החלטה אסטרטגית זו של הסניגור, כאשר היא נעשית לטובת הנאשם, היא בוודאי לגיטימית, ואין זה מן הראיו שהיא תפגע בעtid באפשרותו של הנאשם למצות את הגנתו – ובכלל זה את הדיון בשאלת היתכנותה של חלופת מעצר – בהמשך דרכו של היליך הפלילי.

22. אפשרתו של הנאשם לפנות לבית המשפט ולבקש לדון בשאלת קיומן של ראיות לכואורה, כאשר זו לא נדונה לגופה בשלב קודם של היליך, אינה סותרת את הוראותו של סעיף 52 לחוק המעצרים, אשר לפיה:

"עוצר, משוחררבערובהאותבערשאליפנוותלביתהמשפטבקשהליעזוחוזר, בעניינונגעלמעצר, לשחרורואלהפרתתנאיישחרורבערובה, לרבותבהחלהלפיסעפהזה, אמתנתגלוועבודותחדשות, נשתנונסיבותאועברזמןיכרמעתמתהההחלטה".

על פי הוראה זו, תנאי סף להגשתה של בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר הוא גילוין של עבודות חדשות, שינוי נסיבות או חלופ זמן מאז מתן ההחלטה לשינויה נתקבש.

לдин, מצב דברים בו הביע הנאשם, באמצעות סניגורו, הסכמה לקיומן של ראיות לכואורה, ולאחר מכן ביקש לחזור בו מהסכם זו – עשוי לעלות כדי "שינוי נסיבות" המצדיק דיון מוקף בשאלת התשתיות הראיהית הלאורית, במסגרת בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר.

זאת, שכן ברור ומובן לכל בר-דעת כי בשלב מוקדם זה של היליך הפלילי, ההסכם לקיומן של ראיות לכואורה

היא צעד דיןוני בלבד, שנועד לקדם את ההליך, וכן בה כדי ללמד באופן מהותי על עמדתו של הנאשם של הנאשם ביחס לעבירות המזוהה לו או למסכת העובדתיות הנטענת על ידי התביעה. במובן זה מתקיים שני עקרוני בין הסכמה דיןונית זו – ממנה יוכל הנאשם לחזור בו בהמשך – לבין הودיה של הנאשם בכתב האישום, שהוא מזהותם וממנה לא יוכל הנאשם לחזור בו אלא במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדים לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (ראה, למשל, ע"פ 279/2019 פלוני מдинתיسرائيل, בפסקה 9 (25.9.2019)).

23. הדברים נכוונים במיוחד בנסיבות כבנינו – כמפורט בסעיף 5 לעיל – שבהן הסכמתו של הנאשם לקיומן של ראיות לכואורה היא מסויימת ומתוחמתת, לצורך מתן הסניגורו ללמידה כלכלתית את חומר הראיות, מבליל לעכב את הדיון בהיתכנות קיומה של חלופת מעצר.

כך, לעיתים מסוימים הסניגור לkıומו של "נצח ראייתי", ובד בבד מבקש מבית המשפט להורות על הגשת תסקير מעצר אשר יבחן את אפשרות שחרורו של הנאשם ל החלופת מעצר. מקרה זה הוא דוגמא מובהקת למtan הסכמה לקיומן של ראיות לכואורה לצרכים דיןוניים בלבד, שאין בה לבדה כדי לשולח את האפשרות לדון בעיתד בשאלת קיומה של תשתיית ראייתית לכואורת בהמשך.

24. העירה נוספת, חשובה לא פחות, נוגעת לעניינו של העורר דין, אך יש בה כדי ללמד גם על התנהלותה העתידית של המשיבה באופן ניסוחן של בקשות למעצר עד תום ההליכים. כאשר בקשה מסוג זה מוגשת לבית המשפט, ובנימוקי הבקשה מפורטת התשתיית הראייתית הלכוארית, על הבדיקה להבחן באופן ברור בין הראיות העומדות חולבתו של כל אחד מהנאשמים (המשיבים בהליך המעצר), על מנת שלא להטעות את בית המשפט באשר לחזקה של תשתיית ראייתית זו.

בקשר זה, מקובל תעליתי ענtabא-כוחהעורר, לפיה להאה המקו מכך ראות העורר מושל העורר מוחמד ייחידי בבקשתו למעצר עד תום ההליכים. כפישועלה מהחומרה ראיות השוכגלוני, קיימה בלבו ריבונות בהראיות העומדות חולבתו של מוחמד, לביטיב הראיות העומדות נגד העורר.

הगמלטעמי, כפישיפורטל להלן, דיבraiות הלה לכואריות השוכגלו נגד העורר כדי לקובע ייקי מהתשתיית ראייתית לכוארים מספק תלשה במעצר, בכל זאת מהראוי להציג את ההבדל בין השני יסול אלה ציגלי בית המשפט מציג פוי מדבר בתשתיית ראייתית איחוד הביחס לשניין אשmiss בפרשא.

25. ומכאן – לדין בשאלת קיומן של ראיות לכואורה נגד העורר.

26. לאחר שיעינתי בחומר הראיות שהוגש לעיוני, נחה דעתך כי בדיון קבע בית המשפט כאמור, בהחלטתו מיום 23.7.2019, כי יש במאגר הראייתי שהוצע נגד העורר כדי למנוע את שחרורו ל החלופת מעצר.

להלן אפרט את התשתית הראיתית הלכואורית הקיימת נגד העורר לבדו.

27. מצלומי מצלמות אבטחה שנאספו מבטים פרטיים וGBT עסק בשכונה בה ממוקמת המאפייה, עולה כי סמוך לשעת הרצח נצפה העורר בדרכו למאפייה, וכעשרה דקות לאחר מכן נצפתה גם המנוחה בדרכה לשם. בחקירהתו הראשונה במשטרת, אישר העורר כי המנוחה הגיעו למאפייה כעשרים דקות אחריו, כאשר באותה עת נמצאו בה רק הוא ומוחמד.

מתכנתות הודיעות בטלפונים הנידים של העורר ומוחמד, עולה כי כשלוש שעות לפני הרצח ביקש מוחמד מהමבקש להגיע למאפייה כדי ש"נעשה מעשה אני ואתה, אבל אף בן אדם שלא ידע", וביקש ממנו "אל תפחד". העורר הסכים לכך.

מצילומי מצלמות האבטחה עולה כי ארבעים וחמש דקות לאחר שהמנוחה נכנסה למאפייה, יצא ממנה העורר ומוחמד ועלו יחדיו לרכב שאסף אותם מהמקום. מחקרים תקשורת שנערכו עולה כי במשך פרק הזמן האמור לא התקיימה כל פעילות בטלפונים הנידים של שניהם.

באותו ערב, התקיימה חלופת מסרונים נוספת בין השניים, במסגרת ביקש מוחמד מהעורר "מחר תרד לעובדה", שאל אותו האם "יש דבריהם" בכפר, וביקש בנוסף "לך תעשה סיבוב בכפר". מוחמד כתב עוד "בכבוד שלך, שאף אחד לא ידע", והעורר השיב "כן בטח". מוחמד הוסיף וכתב: "אני אפיצה אותך, אל תפחד". באותו לילה כתב מוחמד לעורר שלא יאוחר לבוקר להגיע למאפייה, ובשעת בוקר מוקדמת טרח לוודא שכן הגיע לעבודתו למאפייה.

אחד מעובדי המאפייה סיפר בחקירה במשטרת כי בבוקר שלמחרת הרצח בוצע ניקיון יסודי חריג במאפייה, שבו השתתף העורר.

בנוספ' לראיותה המפורטו תוליעיל,

קיימות ראיות ותropy של קרשה המנוחה נרצחה באכזריות ורבה בעיטה העורשתה הבתויה למאפייה.

לטעמי, הנסיבות של מכלול הראיות שתוארו מבסס לכואורה את החשד כי העורר היה שותף באופן זה או אחר למעשה הרצח.

28. גרטתו של העורר בחקירה במשטרת מיום 4.12.2018 הייתה כי מיד לאחר שהמנוחה נכנסה למאפייה הוא נכנס לשירותים ושזה שם כעשרים דקות. לאחר מכן, המנוחה כבר לא הייתה במקום, והוא הבחן במוחמד סגור את הדלת הקדמית של המאפייה, והשניים יצאו ממנה. לדבריו הוא לא הבחן בשום דבר חריג שהתרחש במאפייה בשעה שהיא בשירותים.

כבית המשפט כאמור, אף אני סבור כי אין זה מתקבל על הדעת שמוחמד הספיק לרצוח את המנוחה ולהעלים את גופתה וכן לנתקות את כתמי הדם הרבים מבלי שהעורר היה מודע כלל למעשה. גרסה לכואורית זו של העורר אינה מתישבת כלל עם חומר הראיות, ווש בה כשלעצמה כדי לחזק את הראיות הלכאוריות נגדו.

29. אמן, ישטעם מסויים בטענתבאה-
וכה העורר לפיה הראיות הפורניזיות והזגוגאות אינן מლdotbah הכרח על ביצוע הרצח על ידי העורר עצמו. ואולם, לצורך שלב זה של הדין, דיבראיות הניסיונות שהזגוגה ניכת הצעיר העלה מצוא של העורר בירתו הרצח, על מודעות ולביצוע הרצח על מעורבותו בתבונתו. המידה המדוקשת למלמעורבותו תוקבע על ידי בית המשפט יידזובתיκה העיקרי; ול לצורך שלב זה של הדין ידי בתשתייה הראייתית להלכאות הorzorאפשרות הרשותה העורר מיוחס לובכתבה אישום.
30. סיכום של דברים עד כה, לא מצאתי מקום להתערב במסקנותו של בית המשפט קמא לפיה קיימות די ראיות לכואורה למעורבותו של העורר במעשה הרצח.
31. משקבعطي זאת, אפנה לדון בטענתו השנייה של בא-כח העורר, לפיה שגהビיתה המשפט קמא כאשר נמנע מההורות על שחזורו של העורר לחופת מעצר, חרף היותו קטן.
32. סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים, מוכיח כי לגבי אדם המואשם בביצוע עבירות חמורות, ביןיהן עבירה שעונשה מאסר עולם, על בית המשפט לנתקות משנה זיהירות בטרם יורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחריו סורגי ובריח.

על פי הוראת הסעיף, על בית המשפט להשתכנע כי במקרה זה ניתן להסתפק במעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני בשל נסיבות ביצועה העבירה או נסיבותו המיוחדות של הנאשם, ולנמק את הטעמים המיוחדים להחלטתו זו. בכלל "נסיבות מיוחדות" אלו, יכול בית המשפט להביא בחשבון את עובדתה יותשה של הנאשם, כניסה שעשויה לתרום בהחלטה על אי-השמה במעצר מאחריו סורגי ובריח.

הנחה זו עולה בקנה אחד עם הוראותו של סעיף 10א לחוק הנוער, הקובע כי:

"לא יחולט על מעצר שלקטין אמונית על השגאת מטרת המעצר בדרישה שגעתה בחירות וטופחתה, ומעצר יהיל פרקי הזמן הקצר ביוורנה נדרש לשמה שגתה מטרת האמור; בקבלת החלטה על מעצר שלקטין, יובא בוחשבו גילו והשפטה המעצר על שלומו הוגפניו הנפשי על התפתחותו".

זאת ועוד, הוראת סעיף 10יג לחוק הנוער מחייבת את משך הזמן שבמהלכו ניתן להאריך את מעצרו של קטין. במסגרת ההחלטה על הארצת מעצר כאמור, על בית המשפט הדי בעניינו להביא במנין השיקולים את קצבת התנהלותה היליה המשפטיב עניינו של הקטין, אשר במהלך ציפוי הקטין מוחזק במעצר, אם יוחלט על המשך

חוק המעצרים כולל אפוא ב公诉 מפורש את עובדת קtinyות של נאשם ("טעמים מיוחדים"), המאפשר מעצר בתנה פיקוח אלקטרוני, וזאת גם בגין אשמה בעבירות אשר יש给她 חקוקת מסוכנות (בש"פ 2347/16 פלוני מдинתי ישראלי, בפסקה 22 (19.4.2016)).

עוזרת, כפי שנקבע בפסקה "קtinyות של מהו והחסינות", במובן זה השהוק איננו סרעל מעצר של קtinyיעד תום ההלכים נגדו, במקרה העוצר המוצע כדי לאין את תכליות המעצר (בש"פ 10349/09 מдинתי ישראלי פלוני, בפסקה 4 (4.1.2010); בש"פ 6666/10 מдинתי ישראלי פלוני, בפסקה 9 (20.9.2010); בש"פ 8628/16 מдинתי ישראלי פלוני, בפסקה 10 (5.12.2016)).

33. לאחר ש שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אני סבור כי נסיבותיו של העורר – ובכלל זה עובדת היוטה קtiny בעקבות ההחלטה המיוחסת לו – מצדיקות את שחרורו לחופת מעצר או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

עבירה הרכח המיוחסת לעורר היא מהעבירות החמורים ביותר בספר החוקים. העובדות המתוארות בכתב האישום מלמדות על רצח אכזרי במיוחד בנסיבות המנוחה, אשר בוצע לכואורה על ידי העורר ומוחמד בצוותא. מסוכנותו של העורר, הנלמדת מופיע העבירה המיוחסת לו ומנסיבות ביצועה, היא אפוא רבה.

34.opsis שירות המבחן שהוגשו בעניינו של העורר, מלבדים כי אין בחופת מעצר או אף במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאין מסוכנות זו. גם שירותי המבחן התרשם שהעורר קיים בעבר אורח חיים נורטיבי, ואף התרשם באופן חיובי מהמקחים המוצעים, הוא שב והציג את הפער בין אלו לבין התיחסותו הרגשית הבלתי-מודתמת של העורר לעבירה החמורה המיוחסת לו. פער זה, בצירוף עם ההערכתה הפסיכולוגית שבוצעה על העורר, אשר על פייה העורר מקיים "שימוש מסיבי במנגנוני הגנה", הביא את שירותי המבחן להעלות ספקות ממשמעותם באשר להיתכנות חלופת מעצר ייעילה במקרה זה.

אין לכך כי מוטב היה לו היה שירותי המבחן מציג עדשה מבוססת והחלטית יותר, אשר היה בה כדי להבהיר את עמדתו באופן שאינו משתמע לשני פנים. ואולם, בנסיבות המקרה דן, קושי זה נפתר בהתייחסותו של קצין המבחן לדין שנערך בבית המשפט כאמור, ובבסיסים שסיפק לבית המשפט באשר למורכבות הערכות שנמסרו בעניינו של העורר.

35. אני מקבל את טענת בא-כוח העורר לפיה בית המשפט כאמור לא שקל כדברי את עובדת היוטה של העורר קtiny בעקבות ההחלטה המיוחסת לו במסגרת ההחלטה על מעצרו.

עוזר בהחלטות המעצר, ובפרט בהחלטה נשוא העורר (למשל בסעיף 7 להחלטה) מלמד כי עובדה זו נשקלת היטב, אך לא היה בה לבודה כדי להטוט את הקפ' לטובות המרת מעצרו של העורר מארורי סוג ובריה בחילופה אחרת,

שלא יהיה בה כדי לאין את מסוכנותו.

36. סיכום של דברים, לנוכח כל הטעמים המפורטים לעיל, לא שוכנעתי כי נסיבותו של העורר מצדיקות, לעת ההז, לשנות מהחלטתו של בית המשפט כמו אשר הורה על מעצרו עד תום ההליכים מאחריו סORG וברית, ודחה את בקשוטו לעיון חוזר בהחלטה זו.

יחד עם זאת, ברוח הוראותיו של חוק הנוגע בעניין הארכת מעצר של קטינים, אין באמור לעיל כדי למנוע מהעורר לשוב ולפנות לבית המשפט כמו בבקשתנו נוספת נסافت לעיון חוזר בתנאי המעצר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, וזאת לאחר תום פרשת התביעה בתיק העיקרי. לאמן הנמנע כי באותו שלב תשנה נקודת האיזון ויתה לעבר שחרורו של העורר לחלופת מעצר, בהתאם לתמונה הראיתית שתתבהר באותה עת ובהתאם להערכתה מחודשת של שירות המבחן בענייננו.

37. סוף דבר, אני מורה על דחית העורר ועל קבלת הבקשה להארכת מעצרו של העורר ב-45 ימים מיום 8.10.2019 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 24276-01-19 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בתשרי התש"פ (2.10.2019).

ש 1 פ ט